

som jeg for Resten antager deles af alle herinde, at vi vilde være komne ind i Vanskeligheder, selv om denne Krise ikke var kommen.

Jeg sagde før, at der var en enkelt Side, som nærede en overmaade god Tro til vore finansielle Forhold noget længere, end man maaske gjorde fra anden Side. Det var det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg drager det frem her, fordi det ærede Medlem fra Ringsted gentagne Gange i sin Ordførertale rettede ret stærke Bebrejdelser mod den højtærede Finansminister i Retning af, at vi nok kunde stole paa hans Tal, men ikke paa hans økonomiske Betragtninger. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Ringsted skulde være en lille Smule forsigtig med at tale om, hvor meget man kan stole paa økonomiske Betragtninger, thi hans økonomiske Betragtninger fra 1908 ere i hvert Fald i meget høj Grad Udtryk for en optimistisk Stemning. Det var ham den Gang om at gøre at vise, at man, efter at man havde paataget sig de store ekstraordinære Udgifter til Byggeforetagender af forskellig Art en Gang for alle, og efter at man havde paataget sig de meget store Udgifter til Lønningslovene for de 4 Etater og til Skolevæsenet og alt, hvad dertil hører, godt kunde klare sig uden nye Skatter og uden Statslaan, fordi man havde Erfaring for, at de Indtægtsbudgetter, som vare lagte i de foregaaende Aar, ikke passede, de regnskabsmæssige Indtægter overskred i høj Grad de budgetterede Indtægter og vilde blive ved dermed. Det ærede Medlem vovede endogsaa den Paastand, at der mellem den budgetterede Indtægt og den virkelige Indtægt for Finansaaret 1908—09 vilde blive en Forskel af 10 Millioner Kr. Jeg fremhæver dette, fordi denne Betragtning fra det ærede Medlems Side blev fremsat uafhængig af hans Partis senere militære Forslag. Hans Betragtninger hvilede paa den daværende Udgiftsside og — rettere har jeg ikke kunnet forstaa hans Tale — ogsaa paa de daværende militære Udgifter, uden at der var taget Hensyn til de Summer, der kunde være sparede, hvis man havde fulgt ham og hans Parti. Den Forudseenhed, der ligger i dette Opgør, er jo ikke meget stor, da det regnskabsmæssige Facit for Aaret 1908—09 viser et Underskud paa 14,6 Millioner Kr. — og det var altsaa ikke Militærlovenes Skyld. Det er dette sidste, jeg gerne stærkt vil fremhæve, for det er jo den Tanke, som vi høre fremsat, dels af det ærede Medlem fra Ringsted og dels af det ærede Medlem

for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at hvis Rigsdagen havde fulgt deres vise Raad paa de civile Budgetter og saa tillige havde fulgt dem i de Nedsættelser, som de foreslog paa de militære Budgetter, saa vilde der ikke have været Trang til de nye Skatter. Det er i og for sig et kedeligt Stykke Arbejde at paavise dette den ene Gang efter den anden. Men jeg tror alligevel, at det er nødvendigt, og det er sikkert overmaade let at paavise, at selv om man i 1909 havde fulgt det ærede Medlem fra Ringsted og havde taget hans Hærlovsforslag, som indeholdt en Udgift paa 15 Mill. Kr., med de Besparelser, det vilde have medført fra den Dag indtil nu, havde Underbalancen i Statskassen i Dag repræsenteret mange Millioner, og de Besparelser, som det vilde have medført, vilde efter et løseligt Opgør af mig ikke have omfattet mere end Tredieparten af de Underskud, vi i Aarenes Løb have haft at slaas med. Det ærede Medlem udtalte for øvrigt ogsaa — og jeg vil haabe, at hans Parti i Vinter vil følge ham i den Henseende —, at han følte nogen Forpligtelse til at være med i Arbejdet paa at skabe den saa meget omtalte og saa haardt tiltrængte Balance.

Den samme økonomiske Bemærkning, som det ærede Medlem fra Ringsted i den Henseende har gjort, gjorde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i sin Ordførertale. Han udtrykte det saaledes: Socialdemokratiet har ikke Del i det finansielle Uføre, havde vi fulgt Socialdemokratiets Forslag, vilde der have været Penge i Kassen endnu. Jeg tør ikke sige, at Ordene faldt nøjagtig saaledes, men jeg tør sige, at det var i alt Fald Meningen. Nu er det ikke saa let at vide, hvad der er Socialdemokratiets Program vedrørende vort Lands Forsvar. Jeg har hørt en af Socialdemokratiets Førere ove paa min Egn tale om, at hans Program vedrørende Hæren var dette, at man fik den sidste Uniform trukken af den sidste Soldat. Det Program betyder en Besparelse, men det er vistnok et individuelt Program. Det mere officielle socialdemokratiske Program paa dette Punkt maa vi vistnok finde i Forsvarskommissionens Betænkning. Socialdemokratiets Forslag der gaar ud paa, at Landets Ungdom skal opøves i Gymnastik og Vaabenbrug, og, om jeg ikke husker fejl, blev det den Gang opgjort fra autoritativ Side — jeg tør ikke sige, om det blev anerkendt af Socialdemokratiet, men det blev opgjort fra en Side, der i alt Fald har nogen Betydning —, at dette Program vilde med-